Dosarul nr. 2-5166/2025

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

*Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public în ședința din 16 iunie 2025*
*Cererea de apel nemotivată a fost depusă la 15 iulie 2025*
*Hotărârea motivată a fost redactată la 27 noiembrie 2025*

16 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Badan-Melnic Eleonora
Grefier Antoci Ana-Maria

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Neliubina Svetlana către Neliubin Dmitri cu privire la determinarea domiciliului copiilor, încasarea pensiei de întreținere a copiilor și compensarea cheltuielilor de judecată,-

**C O N S T A T Ă :**

**Poziția, argumentele și pretențiile reclamantei.**

În data de 18 martie 2025, Neliubina Svetlana, din numele și în interesele căreia acționează reprezentantul său convențional, avocatul Mariana Platon, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1858793 din 18 martie 2025, a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva lui Neliubin Dmitri cu privire la determinarea domiciliului copiilor, încasarea pensiei de întreținere a copiilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată, înaintată de reclamanta Neliubina Svetlana, sunt relatate următoarele circumstanțe.

Reclamanta indică că la data de 15.10.2021 de comun acord, împreună cu pârâtul Neliubin Dmitri a depus cerere de divorț la Serviciul de stare civilă Botanica, mun. Chișinău, actul de divorț a fost înregistrat sub nr. *****. Urmare a traiului și gospodăriei comune, au doi copii minori Neliubin Roman născut la data de ***** și Neliubin Evghenii născut la data de *****.

Afirmă reclamanta că pârâtul de aproximativ 5 ani nu mai locuiește împreună cu ei, astfel de creșterea și educația copiilor în exclusivitate se ocupă ea, de una singură, în tot acest timp pârâtul nu a participat nici material și nici spiritual la creșterea și educația lor.

Reclamanta menționează că împreună cu copiii locuiește într-un apartament pe care îl deține cu drept de proprietate. Copii dispun de toate cele necesare pentru o creștere

și dezvoltare sănătoasă alături de ea și din acest motiv solicită a fi determinat domiciliul copiilor cu ea.

Relatează reclamanta că ambii copii studiază în cadrul Liceului teoretic cu profil sportiv „Gloria” din Municipiul Chișinău. Neliubin Roman născut la data de ***** este elev în clasa a 7-a, iar Neliubin Evghenii născut la data de ***** este elev în clasa a 6-a.

Reclamanta invocă că cheltuielile pentru întreținerea și educația copiilor sunt mari, unde se includ produsele alimentare- 4000 lei/lunar, îmbrăcămintea și încălțămintea de sezon pentru 2 copii - 4 sezoane a câte 4000 lei - 32 000 lei pe an, taxele și materialele pentru școală - 5001ei/lunar - pentru 2 copii 12000 1ei /an, serviciile comunale- 40001ei/lunar, medicamente la necesitate, zile de naștere.

Reclamanta indică că pe parcursul anilor aflați în căsătorie pârâtul avea grijă ca copiilor să nu le lipsească nimic, investea în sănătate, călătorii și altele, așadar este cert acel fapt că pensia alimentară are ca scop specific garantarea minimului necesar pentru o creștere și dezvoltare armonioasă, fiind impuse ca condiție minimă obligatorie, periodică, unui părinte ca sancțiune pentru neexecutarea sau executarea necuviincioasă a obligațiilor de întreținere a copiilor minori.

Menționează reclamanta că făcând referire la limita de existență aprobată de către Biroul Național de Statistică, statistica servește o evidență aproximativă a necesarului ca omul să nu moară de foame, dar totuși potrivit statisticii pentru copiii în vârstă de la 7-17 ani minimul de existență pentru orașele mari pentru anul 2024 constituia 3530 lei, fiind necesară asigurarea unui mediu stabil din punct de vedere social și afectiv pentru copii.

Reclamanta afirmă că suma în mărime de 4000 lei plătibilă lunar pentru un copil este una rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor.

Reclamanta totodată menționează că în cadrul obligației de întreținere dintre părinți și copii, creditorul obligației de întreținere sunt copii lor minori, dreptul de a cere întreținerea de la părinți este un drept subiectiv al copiilor, părintele, la caz, mama Neliubina Svetlana este reprezentantul legal al copiilor, care a înaintat pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și în acest context, reiterează că achitarea de către Neliubin Dmitri a pensiei pentru întreținerea copiilor minori nu este un privilegiu acordat copiilor sau mamei acestora, dar este o obligație prevăzută de art.74 din Codul familiei, care stabilește că părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori.

Precizează reclamanta că, având în vedere că atât Neliubina Svetlana cât și Neliubin Dmitri sunt obligați să contribuie în mărime egală la întreținerea copiilor, consideră că din contul pârâtului urmează a fi încasată în beneficiul reclamantei pensia de întreținere pentru doi copiii minori, într-o sumă bănească fixă în mărime de 8000 lei lunar, încasarea pensiei de întreținere urmează a fi achitată începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, și până la atingerea majoratului de către copii.

Reclamanta afirmă că, este necesar să se țină cont și de faptul că neacordarea sprijinului material corespunzător, ar leza substanțial drepturile copiilor minori, fiind puși în situația nefavorabilă în ce privește întreținerea și dezvoltarea acestora.

În drept, acțiunea depusă de Neliubina Svetlana a fost întemeiată pe prevederile art. 58, 63, 74-75 Codul familiei, art. 267 Cod civil, art. 5, 7, 85, 166, 167 Cod procedură civilă.

**Poziția, argumentele și solicitările pârâtului expuse în referință.**

La data de 06 iunie 2025, pârâtul Neliubin Dmitri, a prezentat instanței de judecată referința pe marginea prezentei cauze civile.

Prin referința prezentată de pârâtul Neliubin Dmitri, sunt relatate următoarele circumstanțe.

Pârâtul indică că nu este de acord cu suma solicitată, cuantumul calculat pentru pensia alimentară și servicii juridice este mult prea mare pentru astfel de categorii de litigii, categoria cauzei nu necesită efortul maxim al avocatului, litigiul nefiind unul substanțial și complex.

Menționează pârâtul că prin descrierea unor fapte care sunt scoase din contextul vieții sale și a copiilor reclamanta face unele concluzii care ponegresc imaginea sa în fața instanței.

Invocă pârâtul că copii permanent ascultă acestea concluzii al reclamantei care dorește prin ele se hotărască problemele sale personale, nu dorește să ducă răspundere pentru cele făcute și iubește să învinovățească pe alt cineva în problemele care le creează, ca părintele a copiilor îi este dureros să asculte acestea lucruri care sunt în contradicție cu fapte reale.

Descrie pârâtul că reclamanta nu se împarte cu el în privința modului de educație a copiilor și problemelor care urmează să fie discutate și rezolvate, el nu are posibilitatea de a comunica cu reclamanta fiind-că în toate sursele de socializare este blocat, este îngrădit de la posibilitatea de a participa la educația copiilor prin discuții permanente care pot scoate la iveală momentele care necesita atenție sporită a unuia din părinți, în cazul unor propuneri care vin din partea mea există o singură concluzie, a reclamantei, că ea cunoaște mai bine.

Pârâtul afirmă că întrevederile pe care le are cu copii se întâmplă atuncea când reclamanta permite copiilor să se întâlnească cu el pentru primirea unei sume de bani, de obicei se văd o dată pe săptămână cu copilul pentru a înmâna lui suma de bani, în acest scurt timp mă interesez de viața copiilor, ținând cont de psihică fragilă și a unor ramuri care eu nu pot sa le ating având limite și restricții depuse de reclamantă, când are posibilitatea discută cu copii prin telefon.

Precizează pârâtul că nu a fost împotriva că copiii să locuiască cu mama sa, Neliubin Svetlana, nu a primit din partea ei nici o solicitare de a semna un acord de stabilire a domiciliul a copiilor, acordul de determinare a domiciliului copiilor îl dă și poate semna imediat actul respectiv, dacă va fi așa solicitare de la reclamantă.

Pârâtul indică că în privința faptului invocat de reclamantă despre neparticiparea la întreținerea copiilor declară că este o minciună, bine gândită și intenționat indicată în acțiune, din momentul divorțului permanent a participat material la întreținerea copiilor, fie prin transmiterea banilor, fie prin procurarea produselor alimentare, hainelor, gadgeturilor și altor obiecte necesare, în caz contrar demult era depusă acțiunea în judecată cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

Precizează pârâtul că din luna noiembrie 2023 este angajat în câmpul muncii în calitate de șofer, salariul stabilit este de 9500 lei din care la mână primește 8500-8700 lei, din suma dată 4000 lei merg la întreținerea copiilor, suplimentar primește din partea

părinților săi Neliubin Alexandr și Neliubina Efimia câte 1000 lei pentru nepoți, săptămânal transmite 1500-1700 lei, chiar și în luna mai anului curent a făcut cadouri de bani copiilor la ziua lor de naștere, pe parcursul acestui termen transfera câte 6000 lei pe lună pentru întreținerea copiilor.

Pârâtul menționează că în acțiunea depusă este indicat că potrivit datelor BNS cuantumul minim de existență pentru copii în vârsta de 7-17 ani constituie 3530 lei, în aceasta ordinea de idei urma fi solicitată suma de 7060 lei, suma dată este calculată reieșind din unele parametri științifici în deosebire de suma indicată în acțiunea, motivarea cheltuielilor nu este bazată pe un careva act, document, pur și simplu fiecare cheltuială este egala cu 4000 lei, avocatul consideră că este destul de a descrie denumirea cheltuielilor și este evident că ele sunt egale cu 4000 lei pentru fiecare copil, conform calculelor descrise suma lunară a tuturor cheltuielilor nu depășește 7000 lei lunar.

Pârâtul afirmă că suma dată urmează să fie împărțită între ambii părinți în mod egal, ce va fi egal cu 3500 lei. Reclamanta poate obiecta că e vorba de suma minimă de existența și ea are necesitate de o sumă mai mare. Din cheltuielile presupuse se observă că serviciile comunale sunt estimate la 4000 lei lunar. Din acte de plată prezentate se vede că cheltuielile pe luna februarie 2025 sunt estimate la 3044.18 (21+795.24+2227.94) lei. Din care 500-800 lei reclamanta va primi ca compensația pentru căldură termică. Suma dată include agent termic care este sezonier , cu durata de 5 luni. Respectiv cheltuielile comunale sunt egale cu 1000 lei pe lună. Din conținutul actelor de plată se observă că pentru servicii din luna ianuarie nu sa achitat nimic, nici din banii care i-a dat, nici din compensație. Repartizarea banilor în modul cuvenit era o problemă permanentă în familie. Datoriile istorice la servicii comunale reflectează prioritățile personale reclamantei asupra necesităților curente. Se cunoaște că taxe școlare nu sunt permanente și în timp de vară sunt suspendate și nu trebuie de speculat cu ele, într-adevăr sunt 4 sezoane în natura , dar în sezonul 2 și 4 hainele purtate de adolescenți practic sunt tot aceeași, la fel participă la procurarea hainelor sau echipamentului.

Menționează pârâtul că reclamanta nu a demonstrat că a cheltuit pentru întreținerea fiecărui copil câte 8000 lei lunar și respectiv nu are dreptul de a solicita suma de 4000 lei ca proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor, cum reiese din acțiune.

Pârâtul invocă că nu este de acord cu prețul apreciat de avocat însuși pentru munca sa, consideră că aceste prețuri sunt stabilite de părți reieșind din aprecierea lor personala asupra cauzei și pot să fiu „cosmice”, dar ele nu sunt opozabili pârâtului și urmează să fie examinată rezonabilitatea mărimii acestora servicii prestate.

Indică pârâtul că pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000,00 lei este exagerată, angajarea reprezentantului la examinarea prezentei cauzei în mărimea cheltuielilor solicitate, nu a fost demonstrată în modul stabilit, încasarea unei treimi va constitui mărimea unui caracter rezonabil și realmente angajat al cheltuielilor pentru asistența juridică invocată de reclamantă.

**Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.**

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Neliubina Svetlana, avocatul Platon Mariana a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, pârâtul Neliubin Dmitri, nu a recunoscut acțiunea înaintată și a pledat pentru respingerea ei.

**Aprecierea instanței.**

Audiind reprezentantul reclamantului și pârâtul asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului, verificând înscrisurile administrate la dosar și verificând argumentele expuse în cererile de chemare în judecată în raport cu cadrul legal pertinent speței, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Neliubina Svetlana, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Prin înscrisurile atașate la dosar, se constată că, Neliubin Dmitri și Neliubina Svetlana au divorțat la data de *****, certificatul de divorț fiind înregistrat și trecut în Registrul actelor de stare civilă sub numărul ***** la ***** de către Oficiul Stării Civile Botanica mun. Chișinău (f.d.12).

Concomitent, s-a stabilit că, părțile litigante, Neliubina Svetlana și Neliubin Dmitri, sunt părinții copiilor Neliubin Roman, născut la ***** și Neliubin Evghenii, născut la ***** (f.d.10-11).

Din conținutul confirmărilor anexate la materialele cauzei se atestă faptul că copii Neliubin Roman, născut la ***** și Neliubin Evghenii, născut la ***** sunt elevi a Liceului Teoretic cu profil sportiv ,,Gloria” din mun. Chișinău (f.d.13-14).

La materialele cauzei se regăsesc totodată și ordinele de plată, avize de plată anexate de reclamanta Neliubin Svetlana referitor la cheltuielile comunale suportate de aceasta (f.d.15-16).

Conform art. 74 alin. (1) și (3) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelate teritoriale.

Potrivit art. 76 alin. (1) și (2) Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are

un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75. Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Din interpretarea normelor legale enunțate derivă că, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor.

Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinţilor şi copiilor este apariţia (naşterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariţia raporturilor părinteşti este precedată de: faptul naşterii copilului; faptul ce ţine de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislaţie. Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreţinerea copilului. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

Totodată, Codul Familiei condiționează obligarea părintelui de a achita pensie de întreținere a copilului, doar atunci când acesta nu participă la întreținerea copiilor, întreținerea acestora fiind atribuită în totalitate în sarcina părintelui în grija căruia se află copiii.

Instanța ține cont inclusiv și de informația plasată de Biroul Național de Statistică al RM pe site-ul www.statistica.md, conform căreia minimul de existență pentru copii în semestrul I al anului 2025 constituie în medie 3 638,5 lei lunar pentru un copil în vârstă de la 7-17 ani.

În corespundere cu art. 2 al Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, minim de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului.

Potrivit art. 3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației; mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Coroborând cele două texte legale invocate, reiese că minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea acestuia: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație etc., activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

Mai mult ca atât, instanța de judecată subliniază importanța ca pentru fiecare copil să fie creat un fond de rezervă a mijloacelor bănești, care vor putea fi utilizați după necesitate în anumite situații de urgență. Or, în anumite situații de urgență, copiii (după caz, sănătatea acestora) nu pot aștepta un termen anumit pentru a le fi transferată pensia de întreținere a acestora.

Concomitent, s-a stabilit că, părțile litigante, Neliubin Svetlana și Neliubin Dmitri, sunt părinții copiilor minori Neliubin Roman, născut la ***** și Neliubin Evghenii, născut la *****.

Instanța notează că în cadrul obligaţiei de întreţinere dintre părinţi şi copil, creditorul obligaţiei de întreţinere este copilul minor, dreptul de a cere întreţinerea de la părinţi este un drept subiectiv al copiilor, părintele, la caz, mama Neliubina Svetlana este reprezentantul legal al copiilor minori Neliubin Roman, născut la ***** și Neliubin Evghenii, născut la *****, care a înaintat pretenția privind încasarea pensiei de întreţinere pentru copii într-o sumă bănească fixă de 4 000 lei lunar pentru fiecare copil, de la data depunerii cererii de chemare în judecată privind determinarea domiciliului copiilor, încasarea pensiei de întreținere a copiilor și compensarea cheltuielilor de judecată depuse de Neliubina Svetlana și până la atingerea de către copii a majoratorului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În acest context, instanța reiterează că achitarea de către Neliubin Dmitri a pensiei pentru întreținerea copilului minor, nu este un privilegiu acordat copilului sau mamei acestuia, dar este o obligație prevăzută de art. 74 din Codul familiei, care stabileşte că părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori.

Așa fiind, având în vedere că atât Neliubina Svetlana, cât și Neliubin Dmitri sunt obligaţi să contribuie în mărime egală la întreţinerea copilului minor, instanța de judecată consideră că din contul pârâtului urmează a fi încasată în beneficiul reclamantei pensia de întreținere pentru copii minori Neliubin Roman și Neliubin Evghenii într-o sumă bănească fixă a câte 2 800 lei lunar pentru fiecare copil, or, suma în mărime de 2 800 lei plătibilă lunar este una rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea copiilor minori.

În rest, cerința reclamantei Neliubina Svetlana privind încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori Neliubin Roman și Neliubin Evghenii, ce depășește suma de 2 800 lei pentru fiecare copil, urmează de respins ca neîntemeiată.

Potrivit art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Astfel, încasarea pensiei de întreținere urmează a fi achitată începând cu data înaintării acțiunii – 18 martie 2025 și până la atingerea majoratului copilului minor.

Cu referire la compensarea cheltuielilor judiciare, instanța reține următoarele.

În conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a

căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an - în acțiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Conform legii nr. 213 din 31.07.2023, anexa nr.2, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată: în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

Potrivit pct. 1.1.3 din anexa nr. 1 a Legii taxei de stat nr.213/2023, dacă valoarea acțiunii este de 50001–1500000 lei 2050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei.

Astfel, ținând cont de faptul că, reclamanta Neliubin Svetlana este scutită prin efectul legii de la plata taxei de stat la înaintarea acțiunii cu privire la încasarea pensiei de întreținere, instanța va încasa din contul lui Neliubin Dmitri în beneficiul statului suma de 2565,97 lei, cu titlu de taxă de stat (calculată conform următoarei formule: valoarea acțiunii este de 67200 lei, dacă valoarea acțiunii este de 50001–1500000 lei, se calculează astfel 2050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei, astfel 67200 – 50001 = 17199, 3% din 17199 = 515,97, în total 2050 + 515,97 = **2 565,97 lei**).

Se atestă, că în cadrul prezentului proces, interesele reclamantei Neliubina Svetlana au fost reprezentate de avocatul Platon Mariana, iar pentru serviciile prestate de acest avocat, Neliubina Svetlana a achitat suma de 10 000 lei (*f.d.3*).

Conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. ($1^1$) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța reiterează că, pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora ( cu tariful și orarul).

În litigiul deferit judecății în prezenta speță, instanța a constatat că, reclamanta Neliubin Svetlana a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile în sensul art. 121-122 Codul de procedură civilă, care confirmă suportarea cheltuielilor de asistență juridică, și anume, aceasta a administrat la dosar mandatul avocatului și bonul de plată a asistenței juridice.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda

asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Costin versus România*, hotărârea din 26 mai 2005; cauza *Străin și alții versus România*, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza *Petre versus România*, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică și studiind materialele cauzei, instanța va admite parțial această cerință, reieșind din complexitatea cauzei și volumul de lucru depus de avocat în cadrul procesului, urmând a fi dispusă încasarea din contul pârâtului Neliubin Dmitri în beneficiul Svtlanei Neliubina a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Mai mult, instanța menționează că, soluția de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, a fost întemeiată inclusiv pe faptul că, prin angajarea unui avocat și achitarea onorariului acestuia, Neliubina Svetlana a limitat bugetul familiei, care este îndreptat inclusiv și pentru întreținerea copiilor minori.

În ceea ce privește solicitarea compensării cheltuielilor de plată a taxei de timbru în mărime de 200 lei și taxei de stat în mărime de 200 lei, instanța de judecată la fel o va admite, ținând cont de prevederile de la art. 94 Cod de procedură civilă.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantei Neliubina Svetlana este întemeiată și urmează a fi admisă parțial.

Totodată, având în vedere hotărârea Curții Constituționale nr. 39 din 14 decembrie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, instanța de judecată va dispune ca prezenta hotărâre în partea plății pensiei de întreținere, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

În conformitate cu art. art.236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

## HOTĂRĂȘTE:

Acțiunea civilă înaintată de Neliubina Svetlana către Neliubin Dmitri cu privire la determinarea domiciliului copiilor, încasarea pensiei de întreținere a copiilor și compensarea cheltuielilor de judecată se admite parțial.

Se încasează de la Neliubin Dmitri, IDNP *****, în beneficiul Svetlanei Neliubina, IDNP *****, pensia de întreținere a copiilor Neliubin Roman, născut în data de *****, și Neliubin Evghenii, născut în data de *****, în mărime de a câte 2800 (două mii opt sute) lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată (18 martie 2025) până la împlinirea majoratului de către Neliubin Roman și Neliubin Evghenii, în mod corespunzător.

Se încasează de la Neliubin Dmitri, IDNP *****, în beneficiul Svetlanei Neliubina, IDNP *****, suma de 200 (două sute) lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat, suma de 200 (două sute) lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de timbru și suma de 3000 (trei mii) lei pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În rest pretențiile formulate de Neliubina Svetlana se resping ca neîntemeiate.

Se încasează de la Neliubin Dmitri, IDNP *****, în beneficiul statului Republica Moldova suma de 2565,97 (două mii cinci sute șaizeci și cinci, 97) lei cu titlu de taxă de stat, de a cărei plată a fost scutită de drept reclamanta Neliubina Svetlțma la depunerea cererii de chemare în judecată.

În partea încasării pensiei de întreținere hotărârea este cu executare imediată.

Hotărârea judecătorească poate fi contestată cu apel în termen de 30 zile de la pronunțare la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău.

Președintele ședinței,
Judecătorul Eleonora Badan-Melnic

**Notă:** În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că judecătorul Eleonora Badan-Melnic este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărârea suplimentară, textul integral al acesteia este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dan Sîrbu.

**Vicepreședinte interimar**
**al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dan Sîrbu**